

CESTA NA DRUHÚ STRANU III.

Zjavenie v loďke.

Ako sme už v predchádzajúcich častiach zdôraznili: **Cesta na druhú stranu** začína **Pánovým impulzom** – Jeho vedením. Pán má veľmi **špecifický zámer** s touto cestou, ktorý si žiaľ nie vždy uvedomujeme, alebo ktorého sa vzdávame. On sa nám chce zjaviť. Na tejto ceste ide o Neho. Nie len o to, kam sa preplavíme, čo všetko urobíme, aké výsledky dosiahneme... Na to by sme sa možno na takúto dobrodružnú plavbu ani nemuseli vydať. Už nastúpenie do loďky pre nás znamená poslúchnuť Pána a zamerať sa na Neho. Zameranie na úspech stačí akurát tak na to zostať na brehu kde sú zástupy dotknuté Božím zázrakom. Zameranie na osobné bezpečie stačí na to zostať na brehu so zástupmi a nestáť nasledovníkom Krista, ktorý z davu vystupuje do osobného vydania sa Mu. Nuž a zameranie na ratio stačí na to pridať sa ku skeptikom a pochybovačom, ktorí hľadajú dôvody prečo za Kristom osobne nevykročiť... Nastúpiť do loďky si vyžaduje vedomé zameranie sa na Krista.

Na tejto ceste ide o to spoznať Krista. Jemu ide o to dať sa nám spoznať. Jeho zámerom s nami je, aby sme sa premieňali na Jeho obraz – 2K 3,18 (na ktorý sme stvorení - 1M 1,27), aby sme v každom ohľade rástli / dospievali do Jeho podoby – Ef 4,15:

*Druhý Korinťanom 3:18 No, my všetci odostretou tvárou **vzhliadajúc sa v sláve Pánovej** stá v zrkadle **meníme sa na ten istý obraz**, od slávy v slávu, jako od Ducha Pánovho.*

*List Efazanom 4:13 až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej, 14 aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, 15 ale **aby sme** hovoriac pravdu v láske **rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Krista...***

Matúš 14:21 A tých, ktorí jedli, bolo asi päť tisíc mužov, krome žien a detí. 22 A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by vraj nerozpustil zástupov.

Ja som tento impulz od Pána začal silne vnímať pred asi 10 mesiacmi v jednom z mojich najťažších období: Ležal som na zemi a pýtal som sa Pána, či mám ďalej stáť v mojej službe kazateľa a či na tomto mieste. Vnútorne zneistený, pochybujúci o sebe, snažiaci sa ustáť tak rozmanité tlaky rôznych ľudí na to čo by som mal robiť, aký by som mal byť, čomu by som mal veriť. Nanešťastie v tomto stave chcieť týmto tlakom vyhovieť som prestával byť sám sebou a zrejme o to viac zvyšoval rozpaky u najbližších. V jednej z takýchto chvíľ na zemi som raz jasne započul, že ma Pán volá „do neznáma“. To oslovenie prišlo cez pieseň Oceány, ktorá začína slovami „Pozývaš ma do neznáma...“ a je zložená podľa príbehu kedy Pán zavola Petra vystúpiť z loďky. Odvtedy som tú pieseň spieval nespočetne krát a ten príbeh mám pred očami znovu a znovu. Dnes viem, že to všetko, čo mi počas týchto mesiacov Pán ukazoval nebolo len pre mňa. A tak by som sa s vami chcel o to podeliť a tlmočiť vám výzvy a povzbudenie, ktoré som sám prijal.

Učenci na Pánove naliehanie nastúpili do loďky. Možno mysleli len na to ako sa dostať na druhú stranu a čo sa tam ďalej bude diať. Všetko sa to však skomplikovalo tým náprotivným vetrom. Z obyčajného preplavenia na druhú stranu sa stal vyčerpávajúci takmer celonočný zápas. Dokonca sa zdalo, že im ide o život. Situáciu nie len že nemali vo svojich rukách, ale tými vlnami a vetrom boli naozaj ohrození. A vtedy k nim nad ránom prichádza Ježiš kráčajúc

po vode. Prečo? Prečo práve takto mali spoznať Pána ako ku nim kráča po vode a proti vetru, ktorý ich privádzal do zúfalstva, a ktorému nevedeli čeliť?

David Garland nachádza kľúč v Markovom evanjeliu. Marek nám hovorí, že Ježiš „ich chcel obísť,“ no keď Ho uvideli, mysleli si, že je to príznak. Prečo ich chcel Ježiš obísť? Garland ukazuje, že sloveso *parerchomai* (obísť) sa v gréckom preklade Starej zmluvy používa ako technický termín pre teofániu, teda pre tie momenty, keď sa Hospodin „prekvapivo a nakrátko zjavil v pozemskom prostredí určitému vybranému jedincovi alebo skupine, aby im niečo oznámil.“

Toto sloveso je použité práve vtedy kedy Boh zjavuje

svoju slávu Mojžišovi. Hospodin uložil Mojžiša do skalnej trhliny, aby Mojžiš mohol vidieť, „Keď bude prechádzať moja sláva...kým neprejdem.“ (2M 33,19.22.) A tiež je toto sloveso použité vtedy, keď Eliáš utiekol pred Jezábel na vrch Chóreb, aby sa tam stretol s Bohom: Hospodin povedal Eliášovi, aby vyšiel a stál na vrchu. „A hľa, Hospodin šiel vedľa.“ (1Kr 19,11)

1. Zjavenie

Tieto príbehy spája určitý vzorec. V každom z nich Hospodin musel upútať ľudskú pozornosť – pomocou horiaceho kra, vetra či ohňa, alebo chodenia po vode. Každého z nich Boh povolal, aby urobil niečo výnimočné. Bohom povolaný človek cítil strach v každej situácii. No vždy, keď ľudia odpovedali áno na Božie volanie, zažili Božiu moc vo svojom živote. Tieto príbehy spája ešte jedna vec:

Mojžiš

Ako sa vlastne tento muž dostal k tomu, že Boh mu zjavuje časť svojej slávy, že ho ukrýva v skalnej trhlne a prechádza okolo neho vyslovujúc svoje meno? Či to bol nápad? Keď sa na Mojžišov život bližšie pozrieme zostaneme fascinovaní tým, že to bola Mojžišova modlitba. To on sa s vášňou a túžbou za to modlil. To on sa rozhodol postaviť stánok stretnutia a stretávať sa v ňom ďaleko za táborom s Bohom:

Exodus 33:7 A Mojžiš vzal stán a rozťahol si ho vonku za táborom, ďaleko od tábora, a nazval ho stánom shromaždenia. A bolo, keď ktokoľvek hľadal JeHoVaHa, že vyšiel ku stánu shromaždenia, ktorý bol vonku za táborom. 8 A tiež bolo, keď vychádzal Mojžiš ku stánu, že povstal všetok ľud, a stáli každý pri dveriach svojho stánu, a hľadeli za Mojžišom, dokiaľ nevošiel do stánu. 9 A taktiež bolo, že kedykoľvek vošiel Mojžiš do stánu, sostúpil oblakový stĺp, a stál pri dveriach stánu, a hovoril s Mojžišom. 10 A všetok ľud videl oblakový stĺp, že stojí pri dveriach stánu a vtedy povstal všetok ľud, a klaňali sa každý pri dveriach svojho stánu. 11 A JeHoVaH hovoril Mojžišovi tvárou v tvár, tak ako hovorí človek so svojím priateľom. Potom sa vše vrátil do tábora, ale jeho služobník Jozua, syn Núna, mládenec, neuhol nikam zo stánu.

Akoby od momentu, kedy sa stretáva s Bohom pri horiacom kre začal jeho neutíchajúci hlad po Bohu samom. Vtedy sa jeho život neskutočne skomplikoval. Musel opustiť rodinu, krajinu kde žil, ísť do Egypta, čeliť despotickej moci faraóna a zatvrdilosti židov žijúcich v otroctve. Toľkokrát mu išlo o život! Toľko odmietnutia prišlo do jeho života! Toľko nepochopenia a kritiky! Mal toľko potrieb, za ktoré by sa mohol modliť. Napr. schopnosti vodcu, alebo nadprirodzené schopnosti činiť divy... Alebo zázraky zaopatrenia, víťazstva... Zaujímavé je však, že tento muž sa modlí hlavne za to, aby poznal Boha, aby mu Boh zjavil svoju slávu. Zázraky sa vždy v pravý čas udiali. Mojžiš však volá „Zjav mi svoju slávu!“:

Exodus 33:12 Mojžiš sa zase modlí. Ukáž mi svoju slávu A Mojžiš povedal JeHoVaHovi: Pozri, Pane, ty mi kážeš: Vyved' hore tento ľud, a ty si mi neoznámil koho pošleš so mnou, kým predsa si ty povedal: Znáš ťa po mene, aj si našiel milosť v mojich očiach. 13 A tak teraz prosím, ak som našiel milosť v твоjich očiach, prosím, oznám mi svoju cestu, **aby som ťa poznal**, aby som našiel milosť v твоjich očiach, a vidz, že tento národ je твоjím ľudom. 14 A riekol: Moja tvár pojde pred tebou, a dám ti odpočinúť. 15 A povedal mu: Ak by nemal ísť pred nami tvoja tvár, nevyvádzať nás hore odtiaľto. 16 A kde po čomže sa pozná, že som našiel milosť v твоjich očiach, ja i tvoj ľud? Či azda nie po tom, že pojdeš s nami, a že budeme tvojou dobrotou odlišní, ja i tvoj ľud, od všetkých ľudí, ktorí sú na tvári zeme? 17 A JeHoVaH riekol Mojžišovi: I túto vec, ktorú si hovoril, učiním preto, že si našiel milosť v mojich očiach, a znám ťa po mene. 18 Na to povedal Mojžiš : **Ukáž mi, prosím, svoju slávu!** 19 A riekol: Ja dám, aby prešlo všetko moje dobré popred tvoju tvár, a budem pred tebou vzývať meno JeHoVaHovo. A zmilujem sa nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem. 20 A zase riekol: Nebudeš môcť vidieť moju tvár, lebo ma neuvidí človek, aby pri tom zostal živý. 21 A ešte riekol JeHoVaH: Hľa, je miesto u mňa, a budeš stáť na skale. 22 A stane sa, keď pojde popri tebe moja sláva, že ťa postavím v trhline skaly a zakryjem ťa svojou rukou, dokiaľ neprejdem. 23 Potom odnímam svoju ruku, a vtedy uvidíš môj zad, ale moja tvár sa nemôže vidieť.

Eliáš

Eliáš podobne ako Mojžiš utekajúc pre Jezábel hľadá Boha samého. Ba dokonca vidíme, že už si žiada, aby si ho Boh vzal k sebe. Stál v prorockej službe, ktorá konfrontovala modlárskeho kráľa Achába s jeho čarodejníckou manželkou – dcérou Sidónskeho kráľa. Zároveň usvedčoval Izrael z jeho odpadlícva a modlárstva. Mal toľko nepriateľov! Čelil takému veľkému ohrozeniu! Koľko sa len musel skrývať, žiť v ilegalite a utajení! A predsa je zaujímavé, že sa nemodlí, za dvojité pomazanie ako si to žiadal Elízeus od neho ako jeho nástupca!

Prvá kniha kráľov 19:11 A riekol: Vyjdi, postav sa a stoj na vrchu pred JeHoVaHom. A hľa, JeHoVaH išiel pomimo. A najprv sa valil veľký vietor silný, ktorý podvracal vrchy a lámal skaly, pred

JeHoVaHom. Ale JeHoVaH nebol vo vetre. A po vetre nasledovalo zeme trasenie; ale JeHoVaH nebol v zeme trasení. 12 A po zeme trasení oheň; ale ani v ohni nebol JeHoVaH. A po ohni bolo počuť tichý hlas jemný. 13 A stalo sa, keď to počul Eliáš, že zavinul svoju tvár do svojho pláštá a vyjdúc stál pri otvore jaskyne, a hľa, prišiel k nemu nejaký hlas, ktorý hovoril: Čo tu robíš, Eliášu? 14 A on od povedal: Veľmi som horlil za JeHoVaHa, Boha Zástupov, lebo synovia Izraelovi opustili tvoju smluvu, tvoje oltáre poborili a tvojich prorokov povraždili mečom, a zostal som len ja sám, a hľadajú i moju dušu, aby ju vzali.

Nemodlí sa za viac moci. Jeho život na tejto zemi nekončí smrťou. Podobne ako život Enocha.

Genezis 5:22 A Enoch chodil s Bohom po splodení Matuzalema tristo rokov a splodil synov a dcéry. 23 A bolo všetkých dní Enochových tristo šesťdesiatpäť rokov. 24 A Enoch chodil s Bohom, a nebolo ho, lebo ho vzal Bôh.

Pán si týchto dvoch mužov vzal: Enocha a Eliáša. Prečo? Čo bolo výnimočné v ich životoch? Obrovská moc a autorita? Bohatstvo a vplyv? Vodcovstvo a množstvo nasledovníkov? Verím, že to bolo preto, lebo chodili s Bohom. Boh sa pre nich stal tou najväčšou túžbou, uspokojením, odmenou, bohatstvom... Boh sám. Nie niečo od Neho, alebo niečo o ňom. Jeho zjavenie.

Áno, aj Mojžiš, aj Eliáš boli Bohom použítí pre Jeho zámery a verím, že ich aj naplnili. Áno, videli veľa zázrakov. Áno ich službu dnes obdivujeme. Oni však okrem tohto všetkého neminuli ďalší jedinečný Boží zámer s ich životom a síce: zjaviť sa im.

Verím, že o toto išlo aj v živote učeníkov na ich ceste na druhú stranu. O zjavenie Ježiša. O to aby si uvedomili, že okrem ich apoštolskej služby, okrem zázrakov, okrem množstva obrátených, okrem cirkvi a založených zborov... okrem toho, čo je na druhej strane vždy ide aj o zjavenie Ježiša, ku ktorému dochádza po ceste na druhú stranu.

Verím, že o to ide aj v našich životoch: Potrebujeme v srdci zostať zameraní na Krista samého a naozaj túžiť po ňom, po Jeho zjavení. Potrebujeme vášnivo vyhľadávať Jeho samého. Nedovoľme aby nám Krista zatienili veci, ktoré pre Krista robíme, do ktorých nás povolal.

2. „Ja som...”

Keď Ježiš prišiel k učeníkom po vode s úmyslom „obísť ich“, nebol to iba čarovný trik. On zjavil svoju Božiu prítomnosť a moc. Niečo také môže urobiť jedine Boh: „On sám ... kráča po vlnách mora.“

Je zaujímavé, že učeníci vstúpili na loď na Ježišov príkaz. Mali sa naučiť – tak ako aj my - že poslušnosť nezaručuje bezstarostný život bez ťažkých situácií a nešťastia. Teraz však, keď sa celkom zaoberali búrkou, sa Ježiš rozhodol, že je pravý čas, aby sa učeníci dozvedeli, kto to všetko riadi. Vidia Ježiša, ako ku nim prichádza úplne neohrozený vlnami a vetrom. Videli ho vyvýšeného nad tým, čo ich desilo. Boli vyčerpaní fyzicky a zrejme poriadne sklesnutí už aj psychicky. Je prirodzené, že ich Ježiš vydesil, lebo ho hneď nespoznali. Oslovil ich slovami: „Vzmužte sa! Ja som! Nebojte sa!“ Z toho je zrejmé, že boli v mysli zosypaní a zúfalí („Vzmužte sa!“ znamená „buďte dobrej mysle!“ alebo „vzchopte sa!“). A tiež je zrejmé že boli vystrašení. Strach zohrával aj u nich a aj v našich životoch zohráva obrovskú rolu. Ježiš im hovorí „Nebojte sa!“. Na ceste na druhú stranu všetci zápasíme so strachom a skleslosťou. Zvonku sú to vietor a vlny, čo nás ohrozuje a zvnútra skleslosť a strach, ktoré paralyzujú.

Druhý Korinťanom 7:5 Lebo aj keď sme boli prišli do Macedonie, nemalo naše telo nijakého odpočinku; ale všade vo všetkom sme boli súžení, zvonku boje, zdnuhá strachy.

Ježiš im však hovorí slová „**JA SOM!**“ A to neznamená „Haló, nebojte sa, veď to som predsa ja....“! V gr. sú to slová, ktorými sa predstavuje Boh Mojžišovi pri horiacom kre: SOM, KTORÝ SOM (v hebr. to znie ehje ašer ehje).

Matúš 14:25 Potom za štvrtej stráže v noci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. 26 A učeníci vidia ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. 27 Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: Dúfajte, ja som, nebojte sa! 32 A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. 33 A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!

Exodus 3:13 A Mojžiš povedal Bohu: Hľa, ja príjdem k synom Izraelovým a poviem im: Bôh vašich otcov ma poslal k vám. A keď mi povedia: Aké je jeho meno? Čo im poviem? 14 A Bôh riekol Mojžišovi: SOM, KTORÝ SOM. A ďalej riekol: Takto povieš synom Izraelovým: SOM ma poslal k vám.

Boh sám sa takto predstavuje. Jednak ako osoba (nie len nejaká energia, alebo neurčitá existencia...) a jednak ako ten, ktorý je a spôsobuje bytie, život, existenciu. Týmto slovami napr. začína prvé Božie prikázanie: JA SOM Hospodin (2M 20,2).

Týmto slovami sa Ježiš predstavoval verejne JA SOM: cesta, pravda, život, vzkriesenie, chlieb, svetlo.... A židia mu veľmi dobre rozumeli, čo tým myslí, teda že sa predstavuje ako Boh. Preto ho chceli kameňovať a obviňovali ho z bohorúhačstva:

*Ján 8:56 Abrahám, váš otec, splesal, aby videl môj deň, aj videl a radoval sa. 57 Vtedy mu povedali Židia: Ešte nemáš ani päťdesiat rokov a Abraháma si videl? 58 Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že prv než bol Abrahám, **JA SOM**. 59 Vtedy zodvihli kamene, aby hodili do neho. Ale Ježiš sa skryl a vyšiel z chrámu prejdúc pomedzi nich a tak odišiel.*

Učenci v loďke na vlastnej koži zakúšajú ako sa im Ježiš zjavuje ako Boh. V tomto momente to už nie je len ich rabi, učiteľ, vodca... Vedia, že majú dočinenia so všemohúcim Bohom. Búrka vonku zrazu stíchla a zrejme aj tá vo vnútri. Strach a skleslosť strieda bázeň, úcta, viera. Zrazu vedia, že sú v blízkosti Boha, že idú v Jeho mene, v Jeho povolaní a vôli. Rozumiete aká radikálna zmena sa to tam v loďke s nimi deje?

Dovtedy si možno vyčítali prečo nezostali na brehu, na mieste zázrakov. Tam boli jednak bezpeční a jednak zakúšali Božie skutky a pôsobenie. Verím, že v tomto momente, kedy Ježiš vstupuje do ich loďky a zjavuje sa im ako Boh už by za nič na svete nevymenili to miesto a čas. V jednom okamihu možno mali pocit že tá loďka je tým najhroznejším a najnebezpečnejším miestom. V druhom okamihu sa im tá istá loďka stala miestom zjavenia a sa Krista.

3. Uctievanie

Učenci sa ocitajú na pôde uctievania. Padajú, k Ježišovým nohám, klaňajú sa Mu a vyznávajú Ho ako Boha. Akí obrovskí zmena atmosféry! Aká zmena postojov! Aká zmena uhlu pohľadu na svet! Akí veľkí, akí schopní, akí bezpeční zrazu po boku Krista boli! Ako im On sám zrazu stačil! Zrazu vidia, že v Ňom majú viac než dosť.

Spolu s učeníkmi tu objavujeme tajomstvo viery, tajomstvo úspechu Mojžiša, Eliáša a iných. Ako môže niekto, kto vôbec neusiluje o väčšiu moc a vplyv, či úspech konať tak mocné skutky, mať taký vplyv a dosiahnuť také obrovské veci?! To tajomstvo je prosté: Ten niekto usiloval o Boha samotného, uctieval Ho, zakúsil Ho, bol pri Jeho nohách, prišiel na toto miesto uctievania...

Pokiaľ však prestávame hľadať samotného Krista, uctievať Jeho, vyprcháva aj uctievanie – momenty pri Jeho nohách, momenty Jeho zjavenia. Možno sme ho nahradili hudbou a pri uctievaní v skutočnosti len holdujeme dobrej muzike... Možno sme ho nahradili službou a pri uctievaní si užívame ovocie služby, pocit užitočnosti.... Možno sme ho nahradili akýmkoľvek darom, schopnosťami, úspechom a pri uctievaní uctievanie seba a svoj úspech.... Možno sme ho naopak nahradili svojim neúspechom komplexami a neužitočnosťou a pri uctievaní len plačeme nad sebou... Kedykoľvek spúšťame pohľad z Krista samého, naše uctievanie bledne.

Matúš 14:25 Potom za štvrtej stráže v noci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. 26 A učenci vidiac ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. 27 Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: Dúfajte, ja som, nebojte sa! 32 A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. 33 A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!

Veľmi zaujímavý je postoj apoštola Pavla. Aj on sa stretol so vzkrieseným Kristom a od toho momentu sa jeho život radikálne zmenil. Čelil toľkým nebezpečenstvám, utrpeniu, strádaniu, nepriateľom...! Zároveň mal také úspechy a videl toľko zázrakov! Ale aj on – podobne ako Mojžiš a Eliáš – sa modlí a žiada si len jednu vec:

*Prvý Korinťanom 1:22 Keďže i Židia žiadajú znamenia, i Gréci hľadajú múdrosť, 23 **my kážeme ukrižovaného Krista, Židom pohoršenie a Grékom bláznovstvo; 24 ale tým istým, povolaným, Židom i Grékom, Krista Božiu moc a Božiu múdrosť.***

*Prvý Korinťanom 2:1 A ja, keď som k vám prišiel, bratia, neprišiel som vo vznešenosti slova alebo múdrosti zvestujúc vám svedectvo Božie. 2 **Lebo som nebol usúdil vedieť niečo iné medzi vami krome Ježiša Krista, a toho ukrižovaného.** 3 A ja som bol u vás v slabosti a v báni a triasol som sa mnoho. 4 A moja reč a moja kázeň nezáležala v presvedčavých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci, 5 aby vaša viera nebola v ľudskej múdrosti, ale v moci Božej.*

*List Filipanom 1:21 **Lebo mne je žiť Kristus a zomrieť zisk.** 22 Ale ak práve žiť v tele mi je na užitočnosť práce, nevedel by som povedať, čo by som vyvolil. 23 Ale oboje ma tiahne: mám žiadosť zomrieť a byť s Kristom, lebo to by bolo o mnoho lepšie, 24 ale zostať ešte v tele je potrebné pre vás.*

*List Filipanom 3:7 Ale to, čo mi bolo ziskom, položil som pre Krista za ztratu. 8 Ale pravda aj **pokladám všetko za ztratu pre svrchovanosť známosti Krista Ježiša**, svojho Pána, pre ktorého som to všetko ztratil a pokladám to za smet, **aby som získal Krista** 9 a bol nájdený v ňom nemajúci svojej vlastnej spravodlivosti, spravodlivosti zo zákona, ale majúci spravodlivosť skrze vieru Kristovu, spravodlivosť z Boha, založenú na viere, 10 **aby som poznal jeho a moc jeho vzkriesenia a účasť na jeho utrpeniach usúpodobňovaný jeho smrťou...***

Vidíte to? Aj Pavel poznal toto tajomstvo. Žil pre Krista a s Ním. Žil životom uctievania. Nežil pre svoju službu, alebo pre niečo iné na tejto zemi. Nežil len so snahou dostať sa do neba. Neuspokojilo ho to že „je spasený“. Neodkladal poznanie Krista na večnosť. Jeho vášňou bol Kristus sám.

Verím, že práve naše uctievanie je najlepší spôsob ako tiež môžeme toto tajomstvo viery objaviť a zakúsiť v našom živote. Môžeme sa stať Jeho uctievačmi: ľuďmi, ktorí ho chvália, a ľuďmi ktorí ho bytostne s túžbou hľadajú. Možno to začne naším ďakovaním za všetky Jeho dobrodenia a zásahy do nášho života. Potrebujeme sa naučiť o ňom premýšľať, doslova si pestovať myseľ zameranú na Neho. Možno to bude pokračovať tým, že sa rozhodneme byť s Ním dlhší čas a venujeme tomu jeden, alebo niekoľko dní raz za čas niekde v samote. Možno sa rozhodneme do hĺbky s niekým študovať evanjeliá, alebo inú časť Písma. Možno si potrebujeme zrekapitulovať Božie vlastnosti a Jeho mená – a ak sme to ešte nikdy neurobili, tak sa odhodlať k hlbšiemu preskúmaniu Božieho srdca, charakteru, vlastností.... Verím, že viac ako metódy služby, potrebujeme vážne študovať a skúmať Boha samotného. Verím, že je to Jeho pozvanie. V Jeho slovách „Pod’ za mnou“ je aj Jeho pozvanie do intimity s Ním, do Jeho zjavenia. Tá cesta sa nám zdá ťažká, komplikovaná a hrozivá... Ale čo i len okamih Jeho prítomnosti stojí za akékoľvek naše pozemské strádanie. On sám je tým tajomstvom viery.

